

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบการปรับปรุงโครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2567

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2564	โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2567
<p>หลักสูตรระดับปริญญาตรี จะต้องกำหนดจำนวนหน่วยกิต โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต</p> <p>1. กลุ่มสาระอยู่ดีมีสุข (Wellness) ไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต xxxxxxxx กิจกรรมพลศึกษา 1 (- -) (Physical Education Activity) และให้นิสิตเลือกเรียนไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต จากรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป “กลุ่มสาระอยู่ดีมีสุข”</p> <p>2. กลุ่มสาระศาสตร์แห่งผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) ไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต ให้นิสิตเลือกเรียนไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต จากรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป “กลุ่มสาระศาสตร์แห่งผู้ประกอบการ”</p> <p>3. กลุ่มสาระภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication) ไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต - วิชาภาษาไทย 3 (- -) - วิชาภาษาต่างประเทศ 1 ภาษา 9 (- -) - วิชาสารสนเทศ/คอมพิวเตอร์ ไม่น้อยกว่า... (- -)</p> <p>4. กลุ่มสาระพลเมืองไทยและพลเมืองโลก (Thai Citizen and Global Citizen) ไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต - 01999111 ศาสตร์แห่งแผ่นดิน 2 (2-0-4) (Knowledge of the Land) และให้นิสิตเลือกเรียนไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต จากรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป “กลุ่มสาระพลเมืองไทยและพลเมืองโลก”</p> <p>5. กลุ่มสาระสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) ไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต ให้นิสิตเลือกเรียนไม่น้อยกว่า ... หน่วยกิต จากรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป “กลุ่มสาระสุนทรียศาสตร์”</p> <p>หมายเหตุ : นิสิตระดับปริญญาตรี จะต้องเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปครบทุกกลุ่มสาระ จำนวน 5 กลุ่มสาระ</p>	<p>หลักสูตรระดับปริญญาตรี กำหนดจำนวนหน่วยกิตโครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต โดยนิสิตต้องเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปครบทั้ง 3 ส่วน</p> <p>1. รายวิชาศึกษาทั่วไปที่พัฒนาคุณลักษณะนิสิต มก. 8 หน่วยกิต 01999111 ศาสตร์แห่งแผ่นดิน 2(2-0-4) (Knowledge of the Land) วิชาภาษาต่างประเทศ 1 ภาษา 6(- -)</p> <p>2. รายวิชาศึกษาทั่วไปที่พัฒนาสมรรถนะ ทั้ง 3 ด้าน ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต - ด้านการสื่อสารและสารสนเทศ - ด้านภาวะผู้นำ - ด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>3. รายวิชาศึกษาทั่วไปที่พัฒนาสมรรถนะตามที่ระบุในผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLO) โดยไม่จำเป็นต้องเรียนให้ครบทั้ง 5 สมรรถนะ - ด้านทักษะการคิด - ด้านพฤติกรรมธรรม - ด้านการจัดการตนเอง - ด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต - ด้านความเป็นพลเมือง</p>

หมายเหตุ

1. โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2567 เริ่มใช้กับหลักสูตรเปิดใหม่และหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567 ที่ได้รับอนุมัติใช้ในปีการศึกษา 2567 เป็นต้นไป โดยนิสิตจะต้องเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปครบทั้ง 3 ส่วนตามที่กำหนดในตาราง
2. หลักสูตรสามารถออกแบบ โดยปรับเพิ่มจำนวนหน่วยกิตสมรรถนะส่วนที่ 2 โดยต้องไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต และเรียงลำดับสมรรถนะ ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรที่ต้องการเน้น
3. หลักสูตรสามารถระบุด้านการพัฒนาสมรรถนะส่วนที่ 3 ได้ตามความต้องการของหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร ทั้งนี้ หน่วยกิตรวมจะต้องไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

ผลลัพธ์การเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2567

คณะกรรมการปรับปรุงเล่มหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2567 ให้สอดคล้องตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 โดยจำแนกตามผลลัพธ์การเรียนรู้ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) จริยธรรม (Ethics) และลักษณะบุคคล (Character) ดังนี้

- GELO 1 ยกตัวอย่างจากศาสตร์ที่หลากหลายไปบูรณาการกับการเรียน การดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย (ความรู้ - K)
- GELO 2 นำเสนอแนวทางการแก้ปัญหา การตัดสินใจโดยใช้ทักษะการคิดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ (ความรู้ - K)
- GELO 3 วิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบันและวางแผนการทำงานด้วยสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างเหมาะสม (ความรู้ - K)
- GELO 4 ประยุกต์ใช้ทักษะด้านภาษา การสื่อสารและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- Sub GELO 4.1 สื่อสารโดยใช้ทักษะภาษาในการทำงานและการดำเนินชีวิต (ทักษะ - S)
- Sub GELO 4.2 ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศได้อย่างถูกต้องตามหลักการในการสื่อสารการทำงานหรือในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (ทักษะ - S)
- Sub GELO 4.3 สื่อสาร หรือนำเสนอผลงาน ด้วยวิธีการหรือรูปแบบต่าง ๆ ได้ (ทักษะ - S)
- GELO 5 บริหารจัดการตนเองเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและการเรียนได้
- Sub GELO 5.1 ดูแลตนเอง บริหารจัดการตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจ (ทักษะ - S)
- Sub GELO 5.2 แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าของตนเองและบุคคลอื่น ตั้งเป้าหมาย มีพลังสุขภาพจิตในการดำเนินชีวิตประจำวัน (คุณลักษณะ - C)
- GELO 6 แสดงออกถึงคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น (จริยธรรม - E)
- GELO 7 ประเมินตนเอง กำหนดเป้าหมาย วางแผนการเรียนและประเมินการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง (คุณลักษณะ - C)
- GELO 8 ประยุกต์แนวคิดความเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการดำเนินชีวิตหรือทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย (คุณลักษณะ - C)
- GELO 9 ทำงานร่วมกับผู้อื่นในฐานะผู้นำและผู้ตาม โดยรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง (คุณลักษณะ - C)
- GELO 10 แสดงออกถึงความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม เอกลักษณ์ที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและประวัติศาสตร์ของชาติ (คุณลักษณะ - C)

คำนิยามสมรรถนะ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงเล่มหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2565 เพื่อให้คณะกรรมการจัดประชุมและสำรวจความต้องการจำเป็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ นำมาสังเคราะห์จัดทำเล่มหมวดวิชาศึกษาทั่วไปฉบับปรับปรุงให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการจัดทำเล่มหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2567 โดยได้รวบรวมข้อมูลหลักจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การตอบแบบสอบถาม และการประชุม เพื่อนำข้อมูลที่รับทั้งหมดจากบุคคลทุกกลุ่มมาวิเคราะห์ ได้จัดออกมาเป็นสมรรถนะที่สำคัญสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิต หลักสูตร คณะและวิทยาเขต เพื่อบ่มเพาะให้นิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นไปตามอัตลักษณ์ของนิสิต บัณฑิตที่พึงประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2565 ทั้ง 4 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ จริยธรรม และคุณลักษณะ ซึ่งจำแนกเป็นสมรรถนะ จำนวน 8 ด้าน และคุณธรรมและจริยธรรม จำนวน 5 กลุ่ม ดังนี้

1. ด้านการสื่อสารและสารสนเทศ แบ่งออกเป็น 3 ทักษะ ดังนี้

1.1 การสื่อสาร หมายถึง การนำเสนอด้วยภาษา ท่าทาง รวมถึงการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในการสื่อความได้อย่างสร้างสรรค์ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอผลงาน ข้อเท็จจริง ให้เกิดความเข้าใจได้ชัดเจน ถูกต้อง มีลำดับขั้นตอน น่าสนใจ และเหมาะสมกับกาลเทศะ สามารถประยุกต์ใช้เทคนิค ตัวอย่างภาพ ข้อมูลสถิติ สนับสนุนการนำเสนอให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งมีการแสดงถึงการอ้างอิงแหล่งข้อมูลสนับสนุนอย่างถูกต้อง

1.2 ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง การนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ทักษะดังกล่าวครอบคลุมความสามารถ 4 มิติ ได้แก่ การใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) การสร้าง (Create) และเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ทักษะเชิงข้อมูล (Data Literacy) หมายถึง การสืบค้น และความสามารถของบุคคลที่สามารถอ่าน เข้าใจและวิเคราะห์ข้อมูลได้ ทั้งยังสามารถสื่อสารและตัดสินใจด้วยข้อมูลได้

2. ด้านภาวะผู้นำ แบ่งออกเป็น 2 ทักษะ ดังนี้

2.1 ภาวะผู้นำ หมายถึง บุคคลที่แสดงออกให้เห็นถึงพฤติกรรมในความเป็นผู้นำ รวมทั้งการเป็นผู้ตาม เข้าใจตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเข้าใจผู้อื่นในความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพศและวัย การกล้าแสดงออก ความสามารถในการตัดสินใจในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายรวมถึง ผู้นำที่มีความสามารถและมีคุณลักษณะที่สำคัญหลัก ได้แก่

1) Mindset คือ มีทัศนคติที่ดี เป็นต้นแบบและสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับทีมงานหรือบุคลากร

2) Performance คือ มีความสามารถในการดึงศักยภาพของทีมงานหรือบุคลากรในการทำงานได้สูงสุด

3) Teamwork คือ มีความสามารถในการนำทีมให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสานงานและมีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

2.2 การทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่บุคคลมาร่วมกันทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีเป้าหมายการทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์และเกิดการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เป็นการทำงานแบบร่วมแรงร่วมใจ การทำงานร่วมกันแบบประสานการทำงานให้สอดคล้องกันทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ทีมงาน เพื่อให้เป้าหมายหลักร่วมกันเสร็จสมบูรณ์ การทำงานแบบ Collaboration นั้นการมีสัมพันธภาพที่ดีของคนในกลุ่ม ซึ่งเมื่อมีเป้าหมายหลักร่วมกันแล้ว กลุ่มคนเหล่านี้จะสามารถดำเนินการไปสู่เป้าหมายได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้นำทีม เพียงแต่แต่ละคนแต่ละทีมรับทราบ เข้าใจบทบาท มีความสัมพันธ์ที่เอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน จะส่งเสริม ช่วยเหลือจนเป้าหมายหลักสำเร็จ คนทำงานจะรู้สึกว่าการสำเร็จนั้นเป็นความสำเร็จร่วมกัน

3. ด้านการเป็นผู้ประกอบการ แบ่งออกเป็น 2 ทักษะ ดังนี้

3.1 การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้พื้นฐานเบื้องต้นในการเป็นผู้ประกอบการ เช่น ความรู้เกี่ยวกับภาษี การจัดการการเงิน การออม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็น และสามารถนำไปใช้ในการเป็นผู้ประกอบการได้ เช่น ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม การเจรจาต่อรอง การบริหารจัดการเวลา การบริหารจัดการความขัดแย้ง รวมทั้งมีความกระตือรือร้น ใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ สามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ ตั้งเป้าหมายในการดำเนินชีวิตได้

3.2 จิตบริการ หมายถึง การที่บุคคลสามารถบริการด้วยใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสให้การต้อนรับด้วยไมตรีจิตและมีมิตรภาพที่ดีต่อผู้อื่น สนองความต้องการให้ผู้อื่นประสบความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา

4. ด้านทักษะการคิด แบ่งออกเป็น 5 ทักษะ ดังนี้

4.1 การคิดเชิงระบบ หมายถึง การคิดเชิงองค์รวมหรือภาพรวม โดยตระหนักถึงองค์ประกอบย่อยที่มีความสัมพันธ์กันและมีหน้าที่เชื่อมกันอยู่ ซึ่งเป็นการคิดอย่างมีหลักการและเหตุผล ในการจัดระเบียบข้อมูล หรือความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้มีแบบแผนหรือกระบวนการที่ชัดเจน

4.2 การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การคิดที่มีการใคร่ครวญตรึกตรองอย่างละเอียดรอบคอบ และมีความสามารถในการแยกแยะเพื่อวิเคราะห์เหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ค้นหาองค์ประกอบ ความสำคัญ เหตุและผล รวมทั้งหลักการของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น

4.3 การคิดเชิงวิพากษ์ หมายถึง กระบวนการคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับข้อมูล เหตุการณ์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การหาข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผลในเชิงประจักษ์และส่งผลต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องในสถานการณ์ หรือเหตุการณ์นั้น ๆ ว่าเหมาะสม ควรปฏิบัติ ด้วยเหตุและผล

4.4 การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถทางสมองเป็นกระบวนการนำไปสู่การค้นคิดพบสิ่งแปลกใหม่ ด้วยการคิดริเริ่ม ดัดแปลง ปรับปรุง ผสมผสานให้เกิดสิ่งใหม่ ที่อาจไม่เคยมีมาก่อน หลากหลายมิติ ไร้กรอบ จนนำไปสู่สิ่งใหม่ที่มีประโยชน์และมีคุณค่า จนเกิดสิ่งที่เรียกว่านวัตกรรม หมายถึงการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ที่มีกระบวนการในการใช้ความคิดเมื่อเผชิญกับปัญหาโดยมีทางเลือกที่เหมาะสมและสร้างสรรค์ในการแก้ไข

4.5 การบูรณาการองค์ความรู้ หมายถึง การเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกันภายในศาสตร์วิชาเดียวกันหรือหลายวิชาเพื่อให้บุคคลสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง เป็นกระบวนการที่ต้องจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติ

5. ด้านพฤติกรรมธรรม แบ่งออกเป็น 2 ทักษะ ดังนี้

5.1 วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย หมายถึง การภาคภูมิใจ อนุรักษ์ ดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของชนในชาติ เข้าใจความแตกต่างและหลากหลายของสังคมไทย รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของความเป็นไทยที่สืบทอดมาอย่างยาวนานในวัฒนธรรมไทยด้านต่าง ๆ

5.2 วัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ หมายถึง การอยู่ร่วมกันหรือการดำเนินชีวิตหรือการรับรู้ความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนา สังคม วัฒนธรรม และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข โดยสามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันในรูปแบบของกฎระเบียบหรือกฎหมาย และมีคุณธรรมจริยธรรมในการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองการปกครองและวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ เคารพซึ่งกันและกัน ไม่แสดงกิริยาและวาจาดูหมิ่นผู้อื่น และการปฏิบัติตามคุณธรรมของการอยู่ร่วมกันตามหลักศาสนาที่ตนเองนับถือ

6. ด้านการจัดการตนเอง แบ่งออกเป็น 5 ทักษะ ดังนี้

6.1 การจัดการสุขภาพทางกาย หมายถึง การจัดการสภาวะของร่างกายให้มีความสมบูรณ์ แข็งแรง สมวัย ระบบต่าง ๆ ของร่างกายสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมพันธ์กันทุกส่วนได้เป็นอย่างดี ร่างกายมีความต้านทานโรคได้ดี ป่วยยาก หายง่าย พักผ่อนนอนได้เป็นปกติ

6.2 การจัดการสุขภาพใจ หมายถึง การที่บุคคลสามารถจัดการกรอบความคิด (Mindset) การจัดการพลังสุขภาพจิต การจัดการภาวะทางอารมณ์ การปรับตัวให้เข้ากับสังคม คิดเชิงบวก ความสามารถในการปรับตัวและฟื้นตัวเมื่อต้องเผชิญกับความยากลำบากหรือภาวะวิกฤตในชีวิต สามารถผ่านพ้นและเรียนรู้จากเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ด้วยพลังใจที่เข้มแข็ง อีกทั้งยังมีความสามารถในการจัดการอารมณ์ ดูแลอารมณ์ เมื่อเผชิญต่อสิ่งที่ต่างไปจากปกติ สร้างกำลังใจหรือสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง และผู้รอบข้างได้ มั่นใจที่จะเอาชนะฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เมื่อพบเจอปัญหาหรือสิ่งที่มากระทบจิตใจสามารถจัดการกับปัญหานั้นได้ มองโลกในแง่ดี เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีสติและเหตุผลในการดำเนินชีวิต

6.3 การพัฒนาบุคลิกภาพ หมายถึง การพัฒนาลักษณะตัวบุคคลโดยส่วนรวม ทั้งลักษณะทางกาย รูปร่างหน้าตาก็ริยาท่าทาง น้ำเสียง คำพูด ความสามารถทางสมอง ทักษะการทำกิจกรรมต่าง ๆ และลักษณะทางจิต ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความมุ่งมั่น อุดมคติ เป้าหมาย ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน การพัฒนาบุคลิกภาพ (Personality Development) หมายถึง การปรับปรุงพฤติกรรมของบุคคลเพื่อขจัดข้อบกพร่องและเพิ่มจุดเด่น โดยพยายามขจัดข้อบกพร่องให้ออกไปมากที่สุด และพยายามปรับปรุงพัฒนาเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์และภาพพจน์ของบุคคลนั้นให้เป็นที่น่าเชื่อถือศรัทธา โดยการปรับปรุงทั้งภายในและภายนอก ปรับปรุงกิริยามารยาท การแต่งกาย การแสดงออกทางอารมณ์ คำพูดและกระบวนการที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ

6.4 การปรับตัวให้เข้ากับสังคม หมายถึง การที่บุคคลเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น มีความพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองและบุคคลอื่น พยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง จนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขปราศจากความคับข้องใจ รวมทั้งยังแสดงออกได้ถึงความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น มีน้ำใจ

6.5 การบริหารจัดการชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการดูแลจัดการการดำเนินชีวิตของตนเอง ด้วยการตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเอง บริหารจัดการเวลา แก้ปัญหา ตัดสินใจ รวมทั้งสามารถสร้างแรงจูงใจในการดำเนินชีวิตให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

7. ด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต แบ่งออกเป็น 1 ทักษะ ดังนี้

7.1 ใฝ่รู้และลงมือปฏิบัติเพื่อเรียนรู้ หมายถึง เป็นบุคคลที่ใฝ่รู้และลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การใฝ่หาความรู้ใหม่ ๆ ทั้งในส่วนที่อยู่ในวิชาชีพและนอกเหนือจากวิชาชีพ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมดังนั้นบุคคลต้องตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับการดำเนินชีวิต รักการเรียนรู้และมีแรงจูงใจอย่างสูงในการดำเนินภารกิจในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ นำตนเองเข้าสู่การเรียนรู้และมีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่หลากหลาย ประเมินความก้าวหน้าและความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ของตนเอง พร้อมนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์

8. ด้านความเป็นพลเมือง แบ่งออกเป็น 2 ทักษะ ดังนี้

8.1 ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกถึงความรับผิดชอบในงาน ที่ตนเองได้รับมอบหมายและรับผิดชอบต่อผลกระทบของงานหรือกิจกรรมนั้นต่อสังคม ซึ่งรวมถึงบุคคลรู้หน้าที่ และสิทธิของตนเอง ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับชุมชน ประเทศ และ โลก มุ่งให้เกิดความยั่งยืน

8.2 จิตอาสา จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือ สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคมด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน จิตอาสา คือ จิตแห่งการให้ความดีงามทั้งปวงแก่เพื่อนมนุษย์ โดยเต็มใจ สมครใจ อิ่มใจ ซาบซึ้งใจ ปิติสุข ที่พร้อม จะเสียสละเวลา แรงกาย และสติปัญญา เพื่อสาธารณประโยชน์ ในการทำกิจกรรม หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นจิตที่ไม่นิ่งดูตาย เมื่อพบเห็นปัญหา หรือความทุกข์ ยากที่เกิดขึ้นกับผู้คน เป็นจิตที่มีความสุขเมื่อได้ทำความดี และเห็นน้ำตาเปลี่ยนเป็นรอยยิ้ม เป็นจิตที่เปี่ยมด้วย "บุญ" คือความสงบเย็น และพลังแห่งความดี อีกทั้งยังช่วยลด "อัตรตา" หรือความเป็นตัวเป็นตนของตนเองลงได้บ้าง รวมถึงความผูกพันทางสังคม (Social Engagement) คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การที่บุคคลมีส่วนร่วมอย่างชัดเจนในความสัมพันธ์และบทบาททางสังคม เป็นความมุ่งมั่นของสมาชิกที่จะอยู่ใน กลุ่มและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวม ซึ่งช่วยเสริมสร้างทุนทางสังคมและบรรทัดฐาน ทางสังคม มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การมีความรู้สึกร่วมกับชุมชนหรือสังคมที่ไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ความรู้สึก เป็นเจ้าของ การเกิดความผูกพัน ความไว้วางใจและการเคารพในกลุ่ม

คุณธรรมและจริยธรรม เป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และ สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. ละเอียด รอบคอบ หมายถึง การให้ความสำคัญกับรายละเอียดของงานในทุกแง่มุมอย่างต่อเนื่อง และการตรวจสอบความถูกต้อง

2. มีวินัย รับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ หมายถึง การที่บุคคลเมื่อได้รับมอบหมายให้กระทำการหนึ่ง สิ่งใดต้องมีความรับผิดชอบในสิ่งนั้น และเพื่อให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายก็จะต้องมีวินัย ความตรงต่อ เวลาและความซื่อสัตย์เป็นปัจจัยหลักในการกำกับให้บุคคลนั้นบรรลุเป้าหมายของงานที่ได้รับมอบหมาย

3. การมีกาลเทศะ การมีมารยาททางสังคม หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าจะควรทำหรือไม่ควรทำอะไร เวลาไหน สถานที่ใด ถูกกำหนดโดย “หลักปฏิบัติทางสังคมหรือมารยาททางสังคมนั้น ๆ” (สิ่งที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติ และให้การยอมรับ) “กาลเทศะ” จึงควบคู่กับ “มารยาททางสังคมพื้นฐาน”

4. สามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพรียงกันของทุกคนและทุกฝ่ายในความรับผิดชอบที่จะพึงใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ ตลอดจนคุณสมบัติทุกประการของตนเองให้ประกอบพร้อมเข้าด้วยกัน และเกื้อกูลส่งเสริมกัน เพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นสาระแก่นสาร เป็นประโยชน์และสร้างความเจริญต่อส่วนรวมและเพื่อนมนุษย์

5. **มุ่งมั่น ขยัน อดทน** หมายถึง เมื่อบุคคลได้ลงมือปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยแสดงออกถึงความทุ่มเท จดจ่อ และตั้งใจทำในสิ่งนั้นอย่างไม่ลดละ ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค ทำให้เกิดความมุ่งมั่นทำงานนั้น จนกว่า จะบรรลุถึงซึ่งเป้าหมายที่วางไว้ ความอดทน คือ พื้นฐานของการดำเนินชีวิตเพื่อที่จะให้มนุษย์มีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคมได้ รวมทั้งเป็นพื้นฐานที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนา ตนเองไปสู่เป้าหมายสูงสุดในชีวิต ความขยัน คือ ความตั้งใจเพียรพยายาม ในการเรียนหรือทำหน้าที่การทำงานอย่าง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอ อดทน ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญาแก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จ ที่เหลือก็ มอบหมายผู้ที่มีความขยัน คือ ผู้ที่ตั้งใจทำอย่างจริงจังต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกที่ควรเป็นคนสูงงาน มีความพยายาม ไม่ทอดถอย กล้าเผชิญอุปสรรค รั้งงานที่ทำ ตั้งใจทำอย่างจริงจัง